

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 57.

Tredie Session.

22de Møde.

Onsdagen den 12te November.

(Fortf.)

Bregendahl: Jeg skal blot omtale den ene af de Forandringer, som indeholdes i den foreslaaede § 5. Ved det, som den høitærede Justitsminister nys yttrede, er jeg saa meget mere bleven bestyrket i at ansee det Forslag for rigtigt, som Comiteen har opstillet. Den ærede Justitsminister fremhævede nemlig, at det ved et Circulaire var tilkjendegivet Sessionerne, at denne Decourt eller Eftergivelse af Krigstjenesten skulde finde Sted for de Frivilliges Vedkommende i Begyndelsen af deres Børnepligt, saaledes at de altsaa kun kom til at staae 3 Aar i Linien, og saaledes ogsaa tidligere gaae over i Reserven. Forsaavidt var der ganske vist ingen Nødvendighed i at optage en forklarende Bestemmelse i § 5; men den ærede Justitsminister bemærkede tillige, at de, der i anden Dvalitet end Soldater havde gjort Tjeneste som Frivillige i Armeen, jo vel nok skulde faae dette Aar eftergivet i Begyndelsen af deres Tjenestetid, men at de dog skulde indkaldes til Exerceerskolen; men det har forekommet Udvalget, at det var en meget ringe Grad af Spendabilitet, eller hvad man vil kalde det, mod disse Frivillige, en meget ringe Godtgjørelse for den Mand, som frivillig har meldt sig til Tjeneste paa en Tid, da Staten virkelig havde Trang til ham, og ydet denne vel ikke som menig Soldat, men i en Stilling, der krævede flere Kundskaber, flere Indsigter end den menige Mand's Stilling. Nu at ville sige til denne Mand, at han skal træde ind i Rekruttskolen og gjøre sin Garnisonstjeneste, har forekommet Udvalget at være en saadan Maade at belønne Frivilligheden paa, at Udvalget ikke har troet, at Thinget,

naar det erfarede, at det i det Mindste var den forrige Krigsministers Mening at fortolke Eftergivelsen saaledes, visde tilstede, at den blev fortolket paa en saadan Maade. Det synes ogsaa at være noget underligt, at den, der har tjent som Læge eller Auditeur, maaskee paa Grund af sin Frivillighed, nu skulde indkaldes for at lære at være menig Soldat, efterat han har bevist, at han kan tjene Staten og Armeen i en Stilling, som er gavnligere, end den enkelte menige Soldats Stilling er. Jeg skal ikke videre omtale, men blot nævne det, dog uden at lægge nogen særdeles Vægt derpaa, for at man mulig kunde faae en bestemt Benægtelse af, at det forholder sig saaledes — thi jeg vil haabe, at man kan give en Benægtelse deraf —, at det nemlig har været omtalt som Noget, der ikke var utænkeligt, jeg vil ikke sige det er skeet, at selv den, der havde tjent frivillig som Officeer, men var bleven affødiget af en eller anden Grund uden at være domt fra sin Officeerstilling, nu skulde, uagtet der eftergives ham et Aars Krigstjeneste, indkaldes til at gennemgaae Exerceerskolen som Rekrut og ligge et Aar som Menig i Garnisonstjeneste. Jeg vil indrømme, at man maaskee, ved at holde sig til den strenge Fortolkning af Ordene i de to foregaaende Udskrivningslove om denne Eftergivelse af et Aars Tjeneste som Vederlag for 3 Maaneders Krigstjeneste, kunde sige, at en saadan Fremgangsmaade var hjemlet; men jeg troer ikke, det er overensstemmende med den Hensigt, Rigsdagen har havt ved at vedtage Bestemmelsen om denne Eftergivelse. Jeg synes ogsaa, at det vilde røbe den samme Smaalighedsaand, om man, naar man er enig i, at der skal eftergives en Frivillig et Aars Tjeneste paa Grund af 3 Maaneders Krigstjeneste, vilde sige: „men der mangler endnu, for